

[Anker Lau.]

ordning, hvis fordele er i høj grad tvivlsomme.

Dette var nogle eksempler, som viser, hvorledes det kan gå med samarbejdet, men der er også andre ting, der tyder på, at den højtærede minister somme tider ligefrem sigter efter at bringe et modsætningsforhold i stand til erhvervslivet, hvis minister hun dog er. Jeg tænker her på aktieselskabsloven og på det arbejde, der foregår i næringslovskommissionen.

Hvad aktieselskabsloven angår, synes den højtærede minister ikke at forstå erhvervenes helt legitime konkurrenceforhold, som er forudsætning for effektivitet, men som til gengæld forudsætter, at ikke enhver konkurrent kan få indblik i selskabernes indre forhold.

I næringslovskommissionen sættes alle socialistiske kræfter ind for en ændring af § 26, hvilket ville betyde fremme af den erhvervsmæssige koncentration, som er en forudsætning for socialiseringens udvikling. Samtidig er denne ændring et angreb på hele den mellemstand, som mange lande misunder os, men som er en vederstyggelighed for socialister, ikke blot øst, men også vest for jerntæppet.

På baggrund af det, jeg her har ridset op, skal jeg så vende tilbage til vareforsyningsloven og tale lidt om det samarbejde, der også her har været forsøgt, men som har fået et beklageligt udfald. Jeg skal ikke søge at genopfriske hele forvirringen omkring benzin- og olierationeringen — denne går jo nu sin gang. Naturligvis kan ikke alle blive tilfredse — det må man medgive den højtærede minister — men det forekommer mig dog, at man har gjort, hvad man kunne for at gøre utilfredsheden større end nødvendigt. Men her skete det altså også, at efter at vi i fællesskab havde fundet en ordning, som efter vor mening var god og fornuftig, fik den højtærede minister tilbagefald og ville begynde forfra.

Oprindeligt erkendte og vidste alle i udvalget, at ministerens forslag med de mange ganske små rationer og så en mulighed for at dispensere op til 55-70-85 l om måneden for de tre forskellige vognstørrelser var en dårlig ordning, der ville føre til bjerge af papir og en vældig administration. Vi ville ikke være med til at bygge et nyt vare-

direktorat op på en ordning, der forhåbentlig falder bort om et halvt års tid. Vi enedes så om at give alle den første dispensation straks op til den grænse, ministeren selv havde sat, og så begrænse yderligere dispensationer til de relativt få tilfælde, som kunne dokumentere et virkelig stort og betydningsfuldt behov for erhvervskørsel. De mindre skævheder, som sådan noget altid afstedkommer, måtte så udlignes gennem mærkernes frie omsætning.

Men som sagt, en dag kom ministeren og opgav det hele, og vi måtte så begynde forfra med de små rationer og alle papirbjergene. Vi kunne kun opfatte dette som udslag af en ikke helt ukendt restriktions- og administrationsglæde, og vi måtte naturligvis melde fra og fastholde det, vi oprindeligt havde været enige om.

Jeg vil i øvrigt i denne forbindelse gerne sige, at det forekommer mig, at den høje regering forsøger at male baggrunden for denne rationering med alt for sorte farver. Hvad meningen så kan være med det, kan man jo gætte på. For mig at se ville det være af stor værdi, om man tog lidt roligere på udviklingen i øjeblikket og ikke i slet så høj grad forsøgte at gøre befolkningen mere nervøs og urolig end højest nødvendigt. Det er jo nu engang sådan, at jo mere der tales og skrives og gøres, des mere er befolkningen tilbøjelig til at handle netop på en uønsket måde, og de oplysninger, der foreligger for mig om vore tilførselsmuligheder, giver slet ikke baggrund for ministerens sortsyn. Der skal dollars til, og der skal handles hurtigt, men således som vor stilling er i betalingsunionen, kan der ikke være noget større dollarproblem.

Ser vi så på, hvad der i øvrigt er sket inden for lovens område i det forløbne år, må også dette virke nedslående for os, som lægger afgørende vægt på de forudsætninger, der gennem denne lovs administration kan skabes for en sund prismæssig og konkurrencemæssig udvikling.

Som omtalt ved første behandling blev loven sidste år forlænget ved hjælp af en række løfter fra den højtærede minister. Ministeren lovede os en gennemgang af de bundne lister for at få fastslået, i hvilken grad importrestriktionerne virker beskyttende for en række virksomheder og deres omkostningsniveau, men der skete absolut